

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 43 PŽ-2351/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Marine Veljak, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Industrogradnja projekti d.o.o. u stečaju, Zagreb, Poljanička 5, OIB 99690438003, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika Industrogradnja Programi d.d., Pula, Dalmatinova 4, OIB 43893033072, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1264/2021-219 od 23. svibnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 13. rujna 2023.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Industrogradnja Programi d.d., Pula i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1264/2021-219 od 23. svibnja 2023.

Obrazloženje

1. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1264/2021-219 od 23. svibnja 2023. glasi:

„Ukidaju se odluke skupštine vjerovnika od 10. veljače 2023.:

- pod točkom 4.1. – daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici na izdavanje odvjetničke punomoći za zastupanje stečajnog dužnika u sudskim postupcima koje namjerava pokrenuti radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika/utvrđenja ništetnosti kupoprodajnih ugovora, odnosno radi osiguranja određivanjem privremene mjere;

- pod točkom 6.1. – odluka o sklapanju aneksa Ugovora o kupoprodaji nekretnina broj 2009/33/1 od 17. travnja 2009. s kupcem Goranom Krizmanićem radi produljenja roka isplate kupoprodajne cijene za osam mjeseci i osnivanja založnog prava na nekretnini upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu, zemljišnoknjižni odjel Karlovac, k.o. Karlovac II, zk. uložak 775, kč.br. 1794, 20. suvlasnički dio: 428/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-20) za korist poslovne banke po izboru kupca, uz uvjet brisanja zabilježbe stečajnog postupka u zemljišnim knjigama tek nakon što se u cijelosti ispuni pravni posao;

- pod točkom 7.1. – pokrenut će se postupak radi utvrđenja ništetnim dijela predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom stečajnog dužnika iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Stpn-287/14, kojom je utvrđena tražbina

stečajnog vjerovnika Maneda d.o.o., uz prethodno predujmljivanje troškova od strane stečajnih vjerovnika po posebnom pozivu suda, kao i da se stečajnoj upraviteljici da suglasnost za izdavanje punomoći za pokretanje predmetnih parnica;

- pod točkom 8.1. – daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći vezano za sporove za koje u ovom trenutku nema saznanja te za sporove u tijeku, a koje radnje ne podliježu suglasnosti iz čl. 230. st. 2. t. 3. Stečajnog zakona;

- pod točkom 9.1. – daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za nastavak i preuzimanje parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu po tužbi stečajnog dužnika protiv Planidal ulaganja d.o.o. kao tuženika pod poslovnim brojem Povrv-216/18 uz davanje punomoći.“

2. U obrazloženju rješenja u bitnom se navodi da je prvostupanjski sud, u skladu s odredbom čl. 108. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), po službenoj dužnosti ocijenio da su određene odluke skupštine vjerovnika (navedene u izreci rješenja) protivne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika te ih je ukinuo.

3. Protiv citiranog rješenja žali se stečajni vjerovnik Industrogradnja Programi d.d., zbog bitne povrede odredaba stečajnog odnosno parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenih i protumačenih ključnih činjenica i pogrešnih zaključaka i posljedično pogrešne primjene materijalnog prava, naglasivši da je prema ukinom rješenju prvostupanjski sud nužno trebao utvrditi sve činjenice i okolnosti konkretnog stečajnog postupka o kojima može ovisiti ostvarenje zajedničkog cilja stečajnog postupka, što nije utvrđeno.

Glede odluke pod točkom 4.1. žalitelj ukazuje na činjenicu da je prethodna stečajna upraviteljica podneskom od 28. listopada 2022. predložila pokretanje postupaka radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji uz okvirno specificiranje troškova, što znači da su u trenutku održavanja skupštine vjerovnici znali o kojim se troškovima radi. Ističe da je sud mimo svih kogentnih odredbi zaključkom od 1. veljače 2023. stečajnoj upraviteljici naložio pokretanje skupih, neizvjesnih i riskantnih parničnih postupaka i postupaka osiguranja radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji da bi potom, opet protivno zakonskim odredbama, odlučivanje o pokretanju parnica radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji stavio u ingerenciju skupštine. Na navedenoj skupštini pokretanje navedenih parničnih postupaka uvjetovano je predujmljivanjem troškova, stečajna upraviteljica ih je u podnesku od 13. veljače 2023. obračunala u iznosu od 316.414,67 EUR, a prvostupanjski sud je zaključkom od 16. veljače 2023. pozvao vjerovnike platiti predujam u roku od 3 dana. Dakle, troškovi navedenih postupaka su u trenutku donošenja odluke skupštine bili poznati. Sud je prvotno ukinuo odluku skupštine iz razloga što je stečajna upraviteljica ujedno i odvjetnica (a nije ukinuo odluku o predujmljivanju troškova), a sad ju je ukinuo iz razloga što vjerovnici nisu predujmili troškove. Žalitelj ukazuje na neujednačenost kriterija prvostupanjskog suda te smatra da odluka pod točkom 4.1. nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Glede odluke pod točkom 6.1. žalitelj ukazuje na činjenicu da je iz pisma namjere banke i Sporazuma o zasnivanju založnog prava vidljivo da će odobreni iznos kredita biti isplaćen na depozit Trgovačkog suda u Zagrebu, a ne na račun kupca te da za isplatu kredita na depozitni račun suda nije uvjet zasnivanje založnog prava na nekretnini stečajnog dužnika, te bi u kratkom roku trebalo doći do bitnog povećanja

stečajne mase i završetka započelih poslova. Alternativa je pokretanje postupka radi raskida kupoprodajnog ugovora i provedba iseljenja kupca koji ima volju i želju za ispunjenjem pravnog posla, pri čemu bi cijena predmetne nekretnine kad bi se prodala putem javne dražbe bila sigurno manja od ugovorene cijene (jer je useljena, korištena je, jer se ne radi o atraktivnoj lokaciji), a nastali bi i troškovi unovčenja.

Glede obrazloženja uz ukidanje odluke skupštine vjerovnika pod točkom 7.1. žalitelj smatra da se ne radi o ispravku tablice utvrđenih tražbina nego bi u slučaju uspjeha stečajnog dužnika u predloženom sporu bio poništen dio predstečajne nagodbe te društvo Maneda d.o.o. ne bi sudjelovalo u namirenju čime bi iznos tražbina koje bi trebalo namiriti bio za više od 20 milijuna kuna manji. Žalitelj smatra da je navedeni postupak nužno pokrenuti kako bi bila stavljena izvan snage ovršna isprava kojom je utvrđena tražbina društva Maneda d.o.o. prema pravnom predniku stečajnog dužnika, koja je nepostojeća. Žalitelj naime tvrdi da je ta tražbina bila utvrđena u predstečajnoj nagodbi jer je u vrijeme otvaranja predstečajnog postupka nad pravnim prednikom stečajnog dužnika društvo Maneda d.o.o. zlouporabom mjenice ishodilo ovršnu ispravu na temelju koje je u predstečajnoj nagodbi utvrđena tražbina Trgovački sud u Zagrebu, Stpn-287/14). Međutim, pet godina nakon pravomoćnog okončanja predmetne predstečajne nagodbe ishođena je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4893/17 da su bez pravnog učinka ugovori o ustupu temeljem kojih je društvo Maneda d.o.o. steklo predmetnu mjenicu. Stoga, odluka skupštine vjerovnika pod brojem 7.1. nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Odluka pod točkom 8.1. donesena je jednoglasno, a donesena je jer je popis sporova koji je pripremila prethodna stečajna upraviteljica bio nepotpun, te stoga nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

U vezi odluke pod točkom 9.1. žalitelj ističe da je navedeni postupak pod poslovnim brojem Povrv-2016/18 spomenut u evidenciji parničnih i ovršnih postupaka javno objavljenoj na e-oglasnoj ploči 18. kolovoza 2022. koju je sačinila prethodna stečajna upraviteljica, uz obrazloženje, navedeni su dokazni prijedlozi i procijenjen je uspjeh u navedenom sporu. Sud je zbog vlastite pogreške u pisanju i posve neosnovane dileme radi li se o postupku Povrv-2016/18 ili Povrv-216/18 spriječio poduzimanje radnji u ovom postupku slijedom čega je postupak Povrv-2016/18 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu obustavljen čime je prema žaliteljevoj tvrdnji prouzročena velika šteta za stečajnu masu.

Žalitelj predlaže ukinuti pobijano rješenje u cijelosti, a podredno ukinuti ga i predmet vratiti na ponovan postupak prvostupanjskom sudu te ga dati u rad drugom sucu.

4. Ispitavši prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana.

5. Odredbom čl. 108. SZ-a propisano je da će sud na zahtjev razlučnog vjerovnika, stečajnog vjerovnika koji nije nižeg isplatnog reda, stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluke skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika (st. 1.). O zahtjevu iz st. 1. ovog članka sud

je dužan odlučiti odmah na toj skupštini, a u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održavanja skupštine (st. 2.). Rješenje kojim se ukida odluka skupštine vjerovnika objavit će se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Protiv te odluke pravo na posebnu žalbu ima svaki razlučni vjerovnik i svaki stečajni vjerovnik koji nije nižeg isplatnog reda (st. 3.).

6. Zajednički interes vjerovnika određuje se u skladu s ciljem stečajnog postupka koji se vodi u interesu vjerovnika, radi skupnog namirenja vjerovnika, a to je namirenje njihovih tražbina iz stečajne mase u što većem iznosu.

7. Glede odluke pod točkom 6.1. prvostupanjski sud je utvrdio da bi u slučaju realizacije predmetnog ugovora stečajna masa bila uvećana za iznos od 642.025,82 kn, ali smatra da bi zasnivanjem založnog prava na nekretnini u vlasništvu stečajnog dužnika stečajni vjerovnici bili dovedeni u neravnopravan položaj, odnosno da bi bili oštećeni te da donošenje odluke kojom se u tijeku stečajnog postupka opterećuju nekretnine stečajnog dužnika nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

8. Stečajna upraviteljica je predložila dopunu dnevnog reda skupštine vjerovnika zakazane za dan 10. veljače 2023. (list 2842.-2845. spisa) predložila donošenje odluke kojom bi joj skupština vjerovnika dala suglasnost da s Goranom Krizmanićem sklopi aneks Ugovoru o kupoprodaji nekretnina broj 2009/33/1 od 17. travnja 2009. kojim će se produljiti rok isplate kupoprodajne cijene za 8 mjeseci, utvrditi bilo aktivni račun stečajnog dužnika bilo račun suda kao račun za isplatu ostatka kupoprodajne cijene te kojim će se stečajni dužnik obvezati dopustiti da se na nekretnini upisanoj pri Općinskom sudu u Karlovcu, zemljišnoknjižnom odjelu Karlovac, k.o. Karlovac II., z.k. uložak 775, kčbr. 1974, oznake zemljišta ul. kralja Zvonimira, dvorište, stambena zgrada, ul. kralja Zvonimira, sveukupne površine 1831 m², i to 20. suvlasnički dio: 428/10000 etažno vlasništvo (E-20) upiše založno pravo za korist poslovne banke po izboru Gorana Krizmanića.

Ali, iako je na skupštini vjerovnika stečajna upraviteljica, usmeno obrazlažući opisani prijedlog, posebno naglasila da bi nedostatak klauzule u osnovnom poslu oko zasnivanja založnog prava u korist banke bilo moguće otkloniti sklapanjem aneksa Ugovoru o kupoprodaji prema kojem bi banka isplatila kupoprodajnu cijenu u ime i za račun kupca neposredno na račun stečajnog dužnika, donesena je odluka kojom se zasnivanje založnog prava na nekretnini stečajnog dužnika dopušta bezuvjetno, i to za korist poslovne banke po izboru kupca, što je bez ikakve sumnje, i po ocjeni ovog suda, protivno zajedničkom interesu vjerovnika te je takvu odluku prvostupanjski sud pozivom na odredbu čl. 108. SZ-a osnovano ukinuo pa je žalba u tom dijelu odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje potvrđeno.

9. Međutim, to ne znači da je nakon ukidanja predmetne odluke od strane prvostupanjskog suda jedina preostala mogućnost ponovno pokretanje sudskih postupaka radi raskida ugovora o kupoprodaji i provedbe ovrhe radi iseljenja, i to radi iseljenja kupca koji ima volju i želju za ispunjenjem pravnog posla, sve uz neizvjesnu naplatu u postupku prodaje nekretnine putem javne dražbe.

10. Po ocjeni ovog suda, odluka koju je stečajna upraviteljica predložila u zajedničkom je interesu stečajnih vjerovnika, a i sam je prvostupanjski sud, iako se

prvenstveno pozvao na odredbu čl. 84. st. 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22; dalje: OZ) prema kojoj nakon zabilježbe ovrhe, u ovom slučaju stečaja kao generalne ovrhe, nije dopušten upis promjene prava vlasništva ni kojeg drugog stvarnog prava utemeljen na raspoložbi ovršenika (stečajnog dužnika), u obrazloženju procijenio da bi u slučaju realizacije predmetnog ugovora stečajna masa bila uvećana za iznos od 642.025,82 kn. Nadalje, s obzirom da je prema prijedlogu odluke stečajne upraviteljice (ne i prema donesenoj odluci) upis založnog prava u korist banke uvjetovan istovremenom uplatom preostalog iznosa kupoprodajne cijene od strane banke (kojim banka kreditira kupca Gorana Krizmanića) na depozit suda, nakon čega vlasnik nekretnine postaje kupac (koji nakon uplate preostalog iznosa kupoprodajne cijene od strane banke na račun suda na temelju tabularne izjave stečajnog dužnika postaje vlasnik nekretnine opterećene založnim pravom banke), za razliku od donesene odluke, predložena odluka nije protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Stečajna masa bi bila povećana (kao što je naveo i prvostupanjski sud), a nitko od stečajnih vjerovnika ne bi bio oštećen upisanom hipotekom jer bi Ugovor o kupoprodaji od strane kupca Gorana Krizmanića bio ispunjen.

11. Slijedom iznijetog, budući da o prijedlogu odluke kojeg je iznijela stečajna upraviteljica, prema kojoj bi stečajna upraviteljica dobila suglasnost za sklapanje aneksa Ugovoru o kupoprodaji nekretnina broj 2009/33/1 od 17. travnja 2009. sklopljenog s Goranom Krizmanićem pod uvjetima navedenim u prijedlogu, skupština vjerovnika stečajnog dužnika nije uopće odlučivala, nužno je održati novu skupštinu vjerovnika, u dnevni red uvrstiti odlučivanje o odluci koju je predložila stečajna upraviteljica i o njoj glasovati.

12. Odredbom čl. 230. st. 1. SZ-a određeno je da je stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost odbora vjerovnika za pravne radnje koje su od posebne važnosti za stečajni postupak. Ako odbor vjerovnika nije osnovan, suglasnost daje skupština vjerovnika. Prema st. 2. t. 4. navedene odredbe suglasnost iz st. 1. potrebna je osobito ako se odvjetniku namjerava izdati punomoć za zastupanje u upravnom ili sudskom postupku.

13. Glede odluka pod točkama 4.1. (daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici na izdavanje odvjetničke punomoći za zastupanje stečajnog dužnika u sudskim postupcima koje namjerava pokrenuti radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika/utvrđenja ništetnosti kupoprodajnih ugovora, odnosno radi osiguranja određivanjem privremene mjere) i 8.1. (daje se suglasnost stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći vezano za sporove za koje u ovom trenutku nema saznanja te za sporove u tijeku, a koje radnje ne podliježu suglasnosti iz čl. 230. st. 2. t. 3. SZ-a) prvostupanjski sud je, iako smatra da nije realno očekivati da bi stečajna upraviteljica stečajnog dužnika mogla zastupati u svim postupcima i istovremeno efikasno upravljati stečajnim postupkom, u bitnom, na temelju citirane odredbe, osnovano zaključuje da stečajni vjerovnici stečajnom upravitelju ne mogu davati bianco ovlaštenja, nego samo ovlaštenje za zastupanje u određenom postupku te da je stoga davanje suglasnosti stečajnoj upraviteljici za izdavanje punomoći za zastupanje u svim sudskim postupcima koje namjerava pokrenuti nije ni u

zajedničkom interesu vjerovnika jer bi na taj način mogli nastati neopravdani troškovi na teret stečajne mase.

14. Budući da žalitelj nije doveo u pitanje činjenicu da se donesena odluka odnosi na davanje bianko ovlaštenja za zastupanje u predmetima koji nisu određeni, njegova žalba je u tom dijelu odbijena kao neosnovana te je prvostupanjsko rješenje u dijelu kojim su ukinute odluke skupštine vjerovnika pod točkom 4.1. i 8.1. potvrđeno.

15. U odnosu na odluku skupštine vjerovnika iz točke 7.1., uvažavajući stav drugostupanjskog suda da pravomoćna odluka kojom se utvrđuje ništetnost nekog pravnog posla djeluje prema svima, prvostupanjski sud navodi da smatra da je takav pravni put zaštite u suprotnosti s kogentnim odredbama Stečajnog zakona, budući da se prema odredbi čl. 271. st. 2. SZ-a tablica ispitanih tražbina može ispraviti samo na temelju uspješno okončane parnice pokrenute/nastavljene sukladno odredbi čl. 266. SZ-a. Pokretanje postupka prema odluci točke 7.1. dovelo bi do izigravanja citiranih kogentnih zakonskih odredaba. Uz navedeno, prvostupanjski sud ističe da je stečajni vjerovnik Industrogradnja programi d.d. u podnesku od 8. veljače 2023. naveo da su u roku određenom rješenjem od 10. veljače 2022., ispravljenim rješenjem od 14. veljače 2022., osporavatelji Investprojekt d.o.o. i Industrogradnja d.d. pokrenuli parnicu na koju su upućeni. Prvostupanjski sud je temeljem odredbe čl. 11. st. 3. SZ-a obavio uvid u eSpis i utvrdio da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-81/23 od 25. siječnja 2023. utvrđeno da je u parnici radi osporavanja povučena tužba te na temelju te činjenice smatra očitim da osporavatelji na ovaj način pokušavaju postići pravnu zaštitu koja im je mogla biti pružena jedino u parnici na koju su upućeni rješenjem stečajnog suda. Stoga je, po mišljenju prvostupanjskog suda, pokretanje parnice radi utvrđenja ništetnim dijela predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom stečajnog dužnika iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnim brojem Stpn-287/14, kojom je utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika Maneda d.o.o. uz prethodno predujmljivanje troškova od strane stečajnih vjerovnika po posebnom pozivu suda, u suprotnosti sa zajedničkim interesom svih stečajnih vjerovnika jer predstavlja nedopušteni put pravne zaštite koji služi za ostvarenje interesa pojedinih stečajnih vjerovnika.

16. Iako je nakon pravomoćnog okončanja predmetne predstečajne nagodbe ishoda pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4893/17 prema kojoj su bez pravnog učinka ugovori o ustupu temeljem kojih je društvo Maneda d.o.o. steklo mjenicu na temelju koje je to društvo ishodilo ovršnu ispravu kojom je utvrđena tražbina prema pravnom predniku stečajnog dužnika, žalitelj neosnovano smatra da postoji vjerojatnost da bi u slučaju uspjeha stečajnog dužnika u predloženom sporu bio poništen dio predstečajne nagodbe. Naime, ništetnim se mogu utvrditi pravni poslovi, ako su protivni Ustavu, prisilnim propisima ili moralu društva, dok se nagodba sklopljena pred sudom ili drugim javnopravnim tijelom može pobijati samo na način određen zakonom-žalbom, revizijom i slično. Poništenje nagodbe u smislu članka 330. Zakona o obveznim odnosima moglo bi se tražiti zbog mana volje, ali samo u roku od tri godine od dana sklapanja nagodbe, koji rok je u konkretnom slučaju (predmetna predstečajna nagodba je potvrđena od strane suda 31. srpnja 2014.) prošao. Osnovano stoga prvostupanjski sud smatra da

se radi o nedopuštenom putu pravne zaštite te da je vođenje takve parnice u kojoj stečajni vjerovnik ne može uspjeti, nego bi mu samo bio prouzročen trošak, protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Slijedom iznijetog, žalba je i u tom dijelu odbijena kao neosnovana i rješenje kojim je ukinuta odluka skupštine vjerovnika iz točke 7.1. potvrđeno.

17. U odnosu na odluku pod točkom 9.1. kojom se stečajnoj upraviteljici daje suglasnost za preuzimanje postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-216/18, prvostupanjski sud obrazlaže da, s obzirom na činjenicu da ta točka dnevnog reda nije bila uredno izvješena prije održavanja skupštine kako bi se stečajni vjerovnici pripremili za raspravu i donošenje odluke te su na toj skupštini jednoglasno donijeli odluku da stečajni upravitelj tek sačini izvješća o mogućim pravnim radnjama koje je moguće podnijeti protiv tuženika u tom postupku, smatra da je donošenje odluke o preuzimanju te parnice bez uvida u konkretan spis preuranjeno i protivno interesu stečajnih vjerovnika. Štoviše, prvostupanjski sud naglašava da, imajući u vidu sve iznesene činjenice na skupštini vjerovnika, nije mogao utvrditi ni da parnični postupak Povrv-216/2018 zapravo predstavlja parnični postupak Povrv-2016/2018. Naime, na skupštini vjerovnika ni stečajni vjerovnici koji su predlagali izmjenu dnevnog reda ni stečajna upraviteljica nisu prethodno izvršili uvid u spis kako bi iznijeli barem činjeničnu osnovu tužbe na temelju koje bi se mogao utvrditi identitet tog parničnog postupka. Stoga je prvostupanjski sud ocijenio da u opisanim okolnostima davanje suglasnosti stečajnoj upraviteljici da preuzme taj postupak nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. U obrazloženju sud naglašava i činjenicu da su sudionici skupštine vjerovnika, koji su donijeli predmetnu odluku i kojima je uručen zapisnik s održane skupštine, zapisnik potpisali i na njegov sadržaj nisu iznijeli primjedbe.

18. Žalitelj u bitnom ističe da je sud je zbog vlastite pogreške u pisanju i posve neosnovane dileme radi li se o postupku Povrv-2016/18 ili Povrv-216/18 spriječio poduzimanje radnji u ovom postupku slijedom čega je postupak Povrv-2016/18 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu obustavljen čime je prema žaliteljevoj tvrdnji prouzročena velika šteta za stečajnu masu.

19. Po ocjeni ovog suda, iz razloga što na skupštini vjerovnika ni stečajni vjerovnici koji su predlagali izmjenu dnevnog reda ni stečajna upraviteljica nisu prethodno izvršili uvid u spis, a sudionici skupštine vjerovnika kojima je uručen zapisnik s održane skupštine su takav zapisnik potpisali i na njegov sadržaj nisu imali primjedbi, doista se ne može sa sigurnošću utvrditi da parnični postupak Povrv-216/2018 zapravo predstavlja parnični postupak Povrv-2016/2018, odnosno da se radi o očitoj pogreški u pisanju, pa i ovaj sud smatra da je u opisanim okolnostima odluka 9.1. koja se odnosi na predmet Povrv-216/18 protivna zajedničkom interesu vjerovnika te ju je prvostupanjski sud osnovano ukinuo.

20. Osim toga, žalitelj sam ističe da je postupak Povrv-2016/18 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu obustavljen, što znači da, kad bi se i radilo o očitoj pogreški u oznaci poslovnog broja predmeta, postupak Povrv-2016/18 nije moguće preuzeti, pa bi radnjama poduzetim u smislu donesene odluke stečajnim

vjerovnicima nastao nepotreban trošak, što nedvojbeno nije u njihovom zajedničkom interesu.

21. Slijedom iznijetog, žalba je u cijelosti odbijena kao neosnovana te je na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 108. SZ-a prvostupanjsko rješenje kojim su ukinute odluke skupštine vjerovnika stečajnog dužnika pod točkama 4.1., 6.1., 7.1., 8.1. i 9.1. potvrđeno.

Zagreb, 13. rujna 2023.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3085c-9b33f**

Kontrolni broj: **08afc-f93a4-937cc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.